

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ ESPANYA, trimestre. . . . . 1'50 pessetes. Número corrent, 10 cèntims.</p>	<p>Redacció i Administració: SANTA ELISABET núm. 6.</p>	<p>Anuncis a Preus convencionals No s'admeten escrits sense firma</p>
--	--	---

<h2>BANCA I BORSA</h2> <p>Operacions de Banca de totes classes : Negociació i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xees : Ordres de Borsa , Negociació i cobro de cupons</p>	<p>SANT ROC, 10 GRANOLLERS</p> <h2>FERRAN PALAU</h2> <p>CORRESPONSAL DEL BANC DE BARCELONA (SUCURSAL 1)</p>
--	--

SABATERIA RIERA

— ABANS MARLET —
 : : Prim, 7 GRANOLLERS : :
 CALÇAT FET I A MIDA
 CONFECCIÓ I VENDA DE CALÇATS AMB SOLA DE FUSTA
 EL ENGRÓS I DETALL A
PREUS DE FABRICA

DESPRES DE LES ELECCIONS

—¿Que dirás are? T'he guanyat l'aposta, en Torras es diputat.
 —Pro es un diputat *sevillano*.
 —Ell es diputat i lo demás son romanosos.
 —Si, ha guanyat home; quan vulguis anirem a fer el sopar que'ns varem jugar.
 —¡Ho veus! En Torras logra tot lo que's proposa, va volguer esser diputat i diputat ha sortit. ¿Quan vos convencereu de que en Torras es l'home que val mes de Granollers?
 —Que en Torras es xicot d'empena, no ho ha negat mai ningú, pero tampoc me negaras qu'es home de pocs escrupols, que quan persegueix un fi no repara en els medis.
 —¿Que vols dir amb aixó?

—Que en Torras si ha sortit diputat ha sigut empleant uns medis dels que molts s'averkonyirien.
 —Vetaqui'l que sabeu dir: primer que no sortiria diputat, i are que n'ha sortit dieu que no ha jugat net. Tractantse d'eleccions tothom fa'l que pot i el mes espavilat es el que guanya.
 —Conforme que tractantse d'eleccions no val a badar, pero hi han coses i fets que traspassen els límits de la bona fé, de la noblesa, i si tant me fas dir de la decencia.
 —Si, si, la qüestió es qu'ha guanyat, i que haveu quedat amb un pam de nas tots els que no'l voliau.
 —Hi ha molt que dir sobre aixó.
 —Ell es diputat, qu'es lo que volía. Ell ha guanyat.
 —En Torras ha sortit diputat, es cert, pero has de tenir en compte que hi havia dues candidatures qu'aspiraben a les majoríes, éll anaba amb la qu'ha perdut, perque de l'altra han sortit tots tres.
 —Pero ell ha guanyat.
 —Ha guanyat als seus companys de candidatura, no a la candidatura contraria, que'ls ha tret tots tres. Ell es el que ha guanyat de la candidatura que ha perdut.
 —Noi que files, prim.
 —Pro tinc raó.
 —Segons com se mira.
 —Mirat'ho com vulguis. ¿No hi havia dues candidatures una regionalista i altre de coalició?

—Sí.
 —Quina es la que ha sortit tota i per majoríes.
 —La regionalista, es vritat; pero en Torras també ha guanyat.
 —Si s'havien de fer quatre diputats i les dues candidatures eren sols de tres cada una, per forsa n'havia de sortir un de la que perdes les majoríes, si ha guanyat la candidatura regionalista, n'havia de sortir forsosament per minoríes un de la candidatura de coalició, i aquest ha sigut en Torras, i per cert abusant de la bona fé dels seus companys.
 —¿Ja hi tornem?
 —Dic lo qu'es,
 —Vaja doncs parla clar d'una volta, ¿que vols dir que ha ensarronat als carlins? aixó ja ho sabiam, ¡massa poc! per aixó hi anaba amb ells. A no ser aixís ¿creus que nosaltres ho hauriem acceptat? ¡I ca home! Pero ja ho sabiem els qu'estabam al *intringulis*. Es molt espavilat en Quico.
 —Res no sabiau, vosaltres vos creiau anar per majories i haveu perdut. Pero deixem aixó. ¿De modo que de l'enganyar en dius esser espavilat?
 —Segons a qui s'enganya ¿Tu't creus que si nosaltres haviem de fer sortir al carlí hi hauriem anat? ¡Ca home!
 —¿Doncs perque hi anavau a la candidatura?
 —Perque'ls carlins ajudessin a sortir a n'en Torras.

—¿I ells?

—Els, a l'aigua. Confessa qu'en Torras en sap un niu.

—Lo que confesso es que dona proves de pocs escrúpols i de no reparar en els medis.

—Si, torni, perquè no saps que dir.

—Si que ho sé i escolta: en primer lloc es molt poc serio, lo que tu trobes tan ben fet, d'anar de company amb altres amb el premeditat fi de valerse d'ells i enganyarlos; aixó ni es formal, ni decent, ni res; per mes que vosaltres, els de la márfaga, no ho sapigueu veurer. Pero no es aixó sol.

—¿Que hi ha mes?

—¿I les cartes falsificades d'en Prat?

—Aixó son quentos.

—No que son cartes.

—¿Que diuen aquestes cartes? ¿I qui pot assegurar que les ha fet en Torras?

—Jo'm guardaré prou d'afirmar que les ha fetes la ma d'en Torras, pero si que't diré que afavorien a en Torras i posaben en ridícul a en Prat.

—Com no n'he vista cap, no hi crec. Potser es una *manganilla* dels mateixos regionalistes.

—Vaja veig que esteu fanatitzats i vos fan creurer tot lo que volen. Escolta: la carta o les cartes, perque son varies, signades amb la firma estafeta d'en Prat diuen: que per compromisos d'ultima hora, prega als seus amics que votin la seva candidatura acompanyada de l'Abadal i en Torras, amb aixó es proposaba desvirtuar la traició qu'ell feia als carlins, demostrant qu'era un ardit electoral al que també acudia en Prat i restar vots den Fages qu'era qui mes sombra li feia al Vallés.

—¿Pro tu n'has vist d'aquestes cartes?

—N'he vist i en tinc. Te, veus, sobre de la Diputació, volant de la Diputació, i firma.....

—¿Aixó es la firma d'en Prat?

—Vol serla, per mes que no s'hi veu el cop de má ferm i ingénuo de tota firma, sino que's veu feta amb por com qui copia o ressegueix un dibuix.

—Si, aixó es vritat, aquesta firma es estafeta. Noi saps que'm comences a convencer. Amb lo d'enganyar als carlins, que vols que't digui, hi passo, fins ho trobo ben fet, son carlins i'ls havem de fer guerra; pero aixó d'aquesta carta, la vritat, no ho veig amb bons ulls.

—Ni l'una cosa ni l'altre. Es molt gros valerse d'una firma estafeta,

pero també ho es aliarse amb altres i traicionarlos.

—¡Home tant!

—Si tu mareix ho has confessat.

—Be, si, pro.....

—Pro res, que en Torras ha sortit diputat per molts pocs vots, per 192 sobre en Mas, aixó si acaben be per ell les protestes de St. Fost i de St. Felu, i per aixó han tingut necessitat d'enganyar als seus companys de coalició, no votantlos al Vallés mentre els altres amb tota bona fé'l feian votar a Vich, s'han fet circular cartes apocrifes i altres amb la firma falsificada den Prat; tot aixó es molt poc decorós per no dirne un altre cosa. A un senyor aixís lo menys que se li pot dir es sevillano.

—Pero si segons diuen are, estaba d'acort amb els regionalistes.

—¿Fins aixó hus fan creurer? Be sou prou mansos.

—La vritat, d'aixó no s'en havia parlat fins després del dijous, d'aquell dia encá, no se per quin fi, que tot es dir bé dels regionalistes; pero la gent comensa a escamarse, aquesta es la vritat.

—I es clar, no comprens tú que després del qu'ha dit en Torras contra la Lliga i'ls seus homes, després del article encar recent «Els podrits amb la Lliga» després de dir que en Prat cobrada dotze mil duros, després de dir que feia servir l'auto de la Diputació per anar la seva *raspa* a comprar apits a Vich, i sobre tot després de la falsificació de la seva firma ni en Prat ni nosaltres podrem lligarhi mai.

—I si en Torras ho confessa tot a en Prat, i li dona explicacions i excuses, i's posa a la seva disposició i fins arriba a demanarli perdó (que d'aixó si que'l crec capás) ¿vols dir que n Prat no'l perdonará?

—No ho crec, pero fins aixís i tot no'l perdonariem nosaltres, no'l podem perdonar.

—Crec que fareu bé.

—Nosaltres creiem que qui fa un cove fa un cistell i en Torras ja n'ha fet masses de coves. Podrá esser diputat, pero per nosaltres sempre será un diputat sevillano.

La satisfacció del comte de Romanones

El comte de Romanones, després d'haver vist el nombre de diputats liberals que sortiren triomfants de les urnes en les eleccions de diputats provincials, deia, tot satisfet a n'els periodistes, que era una prova de la confiança del poble en el seu poder, el triomf obtingut pel seu partit.

No donaria gaires treballs a ningú contrarrestar aquella afirmació del Comte, doncs fent servir a Catalunya com a factor comparatiu, i sens necessitat de disquisicions complicades, tindriem ja l'instrument que llogicament desvirtuaria la satisfacció del President de Ministres.

En la Diputació de Barcelona la minoria liberal comptará amb 6 homens dels 36 que la integran, mentres qu'en altres provincies de la nació, gairabé tota la Diputació estarà formada per aquell partit polític.

Aixó demostra clarament dos conceptes ben oposats del caracter espanyol: La apatfa i mansuetut indiferenta de Castilla i la clarificació i premeditació de nostra Catalunya.

Els habitants de Castilla han evolucionat sumament llur caràcter. No semblan pas descendents d'aquells homens que lluitaren contra els moros, ni els successors d'aquella Castilla heroica de segle passats.

Avans se redreçaven pla, quan els Governos volien passar per dessobre algun tractat o dret, ensemps qu'are es la regió que se mostra mes incrédula i mes subjugada devant dels atropells del centralisme.

El Govern ha de refiarse per a surar i aguantarse devant de les censures llògiques de l'oposició, d'aquella terra que fou la patria dels comuners Padilla, Bravo i Maldonado. Potser son els desenganys, potser una llei metafisica, la causa d'aquella evolució. Deu ho sab.

Mes Catalunya no pot conivre d'una manera tan lligada i intima, económica ni espiritualment, amb aquella apatfa que domina ton son esprit.

Catalunya esguarda tristament l'epilec qu'esdevindrà algun jorn de continuar per aquest camí de falsetats i enganys amb que juga despoticament el Govern. I Castilla, tota embabiada no vol veurer altre cosa que les seves planures ermas, vivint sempre en mútua correspondencia amb el carinyo a la deixadesa.

No es que la nostra regió detesti ni menys preuhi a n'ells, no; mes no debem soportar qu'els cabals guanyats amb nostres suhors, s'inverteixin en millores que serveixen per a acontentarlos, a fi de que ells paguin amb el silenci el favor intencionat, que'ls hi ha fet el Govern. Nosaltres no demanem res mes, sino que'l Govern confirmi la nostra nacionalitat, perquè a la fi ella existeix, i n'la llògica (si aquesta hi fos), ni les presions del centralisme, podrien imposarse per dessobre una llei sobrenatural.

Catalunya te tots sos trets, psicològics i tradicionals de nacionalitat: te lleis, te reis, costums i per fi la prova convincent: l'idioma propi.

I aixís ho confirma el resultat de les darrerres eleccions, en que'l poble ha preferit als apóstols d'aquella doctrina a tots els faritzeus que només volien aterrarli el seu esprit d'activitat i energia.

La satisfacció del Comte de Romanones era falsa, doncs el triomf obtingut en les planures castellanés, era previst; mentres que Catalunya, ha donat altre gambada envers el camí de redempció.

NOTES

En una taula de l'Unió Lliberal

Un minyó petitó, rodanxó, vestit de blau assidu concorrent a la casa, està cantant les excel·lències de Torras i les ventatjes d'esser diputat, davant d'una colla que'l corejen entre glop i glop: —Are, deia l'home groixut vestit de blau, en Torras podrà dir tot lo que vulga sens que li puguin fer res. En el periòdic podrem parlar tant clar com voldrem, de lladre en amunt podrem dir lo que'ns dongui la gana, i si'l denuncian podrà dir en Torras que ho ha fet ell, i res; no podran processar a ningú, ja ho veureu com cridarem are, podrem dir lo que volguem.

—¿Pero com ha sigut això?— digue un de la taula xuclant un *caliquenyo*.

—Perque are—respongué'l minyó rabassut—en Torras essent diputat te allò que'n diuen l'immunitat parlamentaria, i pot dir lo que vulgui i no li poden fer res.

—Em sembla noi que t'equivocas,—digue un qu'estava dret escoltant feia rato, estroncant la oratoria del vestit de blau—en Torras no pot fer res del que dius.

—¿Perqué? ¿No es tant diputat com un altre?—digue mal humorat el grassonet.

—Diputat provincial i prou, noi.

—¿I no te la immunitat?

—Ni la immunitat parlamentaria faculta per lo que tu suposas, ni la te ell. Sempre hus deixarem enganyar ¡babaus!

—Te raó, te raó,—convenièren tots els que avans la daven al jove gros i vestit de blau.

Aquest quedá concros i alicaigut dient pel baix i amb to d'escusa—Jo'm pensaba que tots els diputats eren iguals—i dirigintse al que l'ha vja interromput preguntá—¿I doncs que tindrà de més are en Torras?

—Les dietes de la comissió Provincial quant li toqui—i llessant sobre'ls de la taula una mirada de llastima s'en anà exorçant.

—¿Quants ne deixá 'l Rei Herodes!

L'Alejandro, el de *quota* que li diuen a Vich, no ha quedat gaire satisfet del resultat de les passades eleccions. La seva *alta* missió era derrotar a la Lliga i el derrotat ha sigut ell; en primer lloc per haver sortit triantant per majoria tota la candidatura regionalista, i en segon lloc perque la rifada que en Torras, el seu patrocinat, ha fet als carlins de Vich, el deixá en tan mal lloc, que li fa impossible el pensar en la reelecció, i aixó ell ho veu i s'en lamenta i'l te de malhumor, pero ja no te remei.

¡Paciencia Alejandro! Es molt natural que un *sevillano* hagi reventat a un de *quota*. ¡Com els sevillanos costan tant de fer passar, i qui'ls coneix no'ls voll!

¡Haguessis cregut a qui't volia bé!

Pro que hi farem ja está fet. Una altra volta mira amb qui t'enredas.

Copiem de la *Gazeta de Vich* del dia 15.

El Sr. Fages, el pacífic el bondados D. Felix Fages y Vilá, el dia de les eleccions se'n va emportar un susto. Se'n anava cap a retro y al passar per la rambla li varen sortir de sotte quatre homenots que, revolver en má, pretenian robarli

les actes que ¡pobre home! no portava, ¡que havia de portar!

No va perdre, per aixó, la serenitat, procurant posarhi terra entremitx, refugiantse en una casa propera y salvantse com per miracle, d'una mala partida.

Al Sr. Fages, que no hi está avesat ab aquests jochs de mala llei, li va venir molt de nou aquesta feta.»

Nosaltres sabem que mes tart va tornarse a repetir l'intent d'atraco en un carreró proper a la plassa, i sabem tambe que *al frente de los valientes* i revolver en má, hi anava un minyó molt conegut a Granollers, i que fa temps es l'elector del diputat de *quota*.

Crònica de la Comarca

Mollet

Els directors del moviment de persecució al senyor Ros, no caben en pell de satisfets, amb motiu del resultat, a aquest districte, de les últimes eleccions a diputats provincials, i donada la manera qu'ells tenen de entendre la política, com també tenint en compte els fins empetitits i mesquins que persegueixen, ponden bé cantar victoria, la mateixa victoria que deuen cantar els mals factors quant surten triomfants en les seves *fechories*.

Els guiadors de la mal nomenada «Solidaritat Molletana», compaginaren una candidatura pel seu particular, amb el nom del senyor Prat de la Riba (lliguista) i el del senyor Torras Villá (rabiós antilligista de conveniencia); de manera que encengueren un ciri a Deu i altre al diable, i miréu si es estar de xaripa que tots dos ciris cremen....!

Está clar qu'aquest procedir no es sério, ni conseqüent, ni lògic, pero ja havem dit avans qu'ells no persegueixen altre finalitat que la derrota política del senyor Ros junt amb aquells plans i millores que feien de Mollet un poble ric, i a la moderna.

Servint a Deu i al dimoni, aquets faltats d'ideals es propòsaven tenir totes les portes obertes per a aixís, amb forsa picardia, murriesca i pocs treballs poguer, amb mes facilitat, fer l'entranqueta al senyor Ros, amargar-li l'existencia, desbaratar els seus plans de millores al poble, comptar amb influències qu'apoin les mal intencionades denuncies i en una paraula, poguer pagar amb raigs de cosses tot el bé qu'a n'el senyor Ros deuen aquets galifardeus desagrats.

La política rastretera i solapada no pot donar els felissos resultats que'ls que l'han empleada n'esperan doncs, servint al dimoni s'agravia a Deu i vice-versa, i ja veurán com a pesar de tenir dos ciris ensos se quedan a les fosques, perqué dels traïdorots tothom s'en mal fia.

Servir a Déu i al dimoni

no pot ser;

o som blancs o be som negres,

o be'l cel o be l'infern.

Sembla qu'al Ateneu han trobat un altre *filón* amb la projecció de la cinta cinematográfica denominada «El tres de Oros», grandiosa película d'episodis i que captiva l'atenció dels espectadors.

Ultimament a can Castells intentaren projectar la perseguida cinta «Soborno», la que tingueren de desar al quarto dels mals endressos per estar mes toradada qu'un garvell i tenir mes pecats vistos que ls heroes de la carretera de Gallecs.

Resultat de tot aquest bullit será el que els mo-

lletants, d'avui en avant, no'ns deixarem *sobornar* de qualsevol manera.

Entre «La moneda rota»

i el Soborno reventat,

resulta qu'aquella casa

a tots s'ens ha ben rifat.

◆◆◆

La qüestió de les aceres de la casa Moretó i que per assumptes purament polítics, un senyor governador va resoldre a favor de dita casa—carrgant aixís el mort al poble,—ha sigut fa poc fallada en el Tribunal Contancios i com no podia de menys, a favor de la rahó o sia del poble, sentantse aixís un principi que servirà de precedent i ajudarà a posar les coses en son lloc.

La defensa d'aquest assumpte haurá costat un grapat de centes pessetes al poble i, ja veurán com el senyor Moretó al donar sen compte, o be acudirá mes amunt en demanda de justicia o al veurer que no l'ha tinguda mai la rahó en que la justicia's basa no consentirá que sia el poble el que li pagui les seves culpas, i amb un *rasgo* de generositat retornará les pessetes qu'ha fet mal-gastar, única solució per a que no tinguem de pagar-les nosaltres.

Hi ha coses que a més de constituir un mal exemple son un càrrec de conciencia ¡vritat?

Cardedeu

Amb solemniais cultes s'ha celebrat en nostra Iglesia parroquial la festivitat de St. Josep. A les 8 hi hagué comunió general amb plática preparatoria que feu el Rnt, Sr. Rector del Coll. A les 10 Ofici solemne en el que cantá'l chor de senyoretas d'aquesta vila dirigit per En Anton Camp. El Sr. Rector del Coll pronúciá un bell sermó en lloansa del Gran patriarca St. Josep que fou escoltat amb verdadera dilectació per quants tinguerem la sort de sentirlo.

◆◆◆

La Sra. Mestra nacional d'aquesta vila Na Teresa Verges el dimecres a la nit tingué la desgracia de caurer amb tant mala sort qu'es trencá una cama. No cal dir que li desitgem un prompte i complet restabliment.

◆◆◆

El foot-báisme guanya prosselits cada dia. Actualment s'estan entrenant dos teams, que ja comensen a ferho be. Si no hi ha cap contratemps el Diumenge de Rams vindrá un team de Breda per a jugar amb el primer d'aquí.

◆◆◆

Aquestes passades festes les funcions de cine i *varietes* se veieren sumament concorregudes. Al café Nou hi actuá la simpática Amalia Alegria, que per cert la escampaba a dojo. A can Massip (Empresa Ribalta) la atracció Flor Borrás (duo) recullí molts aplaudiments.

Granollers

El diumenge i dilluns passats tingueren lloc dues curses ciclistes, de les que resultá guanyador en Joan Canet.

El diumenge acceptant l'envit d'en Pere Juncá verificaren un *match* de 25 kilòmetres que recorregueren en una hora, arribant el Canet amb cinc segons de ventatje.

La del dilluns eren unes curses locals de velocitat, amb un recorregut de 16 kilòmetres en els que emplearen en Joan Canet 42 minuts 30 segons; en Joan Castellsegú 44 minuts 40 segons; en Jaume Bellavista 45 minuts i en Josep Casals 45 minuts 40 segons.

S'adjudicá la copa i'l titol de campió del Club a en Joan Canet.

◆◆◆

Durant la última setmana la Sucursal en aquesta vila de La Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per impositons d'estalvi la quantitat de pessetes 11.848'19 i pagat per a reintegres pessetes 11.307'99, havent overt 5 llibretes noves.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust ::
:: Coñac Parera

PREMIATS:

- MADRID 1377
- PARIS 1878-1889.
- BARCELONA 1888-1898
- CHICAGO 1893.
- VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanys del país i estrangers.

Depositarí del R. A. C. de Catalunya:
Stock de peses per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:

Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESSES

*****
 Fàbrica d'Aixarops i Horxates
 (Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
 Gran estimulant digestiu
 ****
Agustí Fortuny
 (Sucessor de F.º Fortuny)
 ****
 Representant únic amb dipòsit
 per a Granollers i sa comarca:
Felip Blanxart
 *****

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSEERIA

PERE ROS

Elaboració diària de dolços.

Gran assortit en confits de totes classes per a casaments i batejos.

Galetes de diferents marques

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

Disponible

Si voleu bon xocolata
 compreu la marca
PUCHADES
 que no n'hi ha de millor!

Disponible

Els Adobs Químics.

Primeres matèries: Superfosfats minerals i orgànics, a l'alta d'amoniac, nitrats de sosa, sals potàssiques, etc.

Guano

Vallesà

MARCA DE FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Matèries" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS a Catalunya, Balears i Aragó

Disponible

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscirit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de toïnos i cabres.— Representant a **GRANOLLERS** **Joaquim Còt**, Plaça Perpinyà, 3; pèrquia—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE JAUME JOSEPH

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics. Treballs comercials a una i varies tintes.